కొరగాని ఉద్యోగం

మల్లాది సత్యనారాయణ

వదినా!...వదినా!....అని కంగారుగా తలుపు తట్టుతూనే వున్నాడు బాబు. లోనుంచి వస్తున్నా బాబూ అని జానకి యిచ్చే ప్రత్యుత్తరాన్ని వినిపించుకునే స్థితిలో లేడు.

తలుపు తీస్తూనే 'అంత కంగారైతే యెటూ బాబూ! వస్తున్నా నంటూంటే వినిపించుకోపోతే యెట్లా? రేపు పెళ్ళాడాక నీ పెండ్లాము మాటలు ఆగగలదా అని!...ఇంకా యేదో వేళాకోళం చెయ్యబోయి మరిది ముఖంవంక చూచింది జానకి. ఎందుకో భయం వేసింది.

బాబు తలవంచుకునే యున్నాడు. ముఖం చిన్నబోయింది. ఒక్కసారిగా కళ్ళనీళ్ళు తిరిగాయి.

'అదేవిటి బాబూ!' అంది జానకి కంగారుగా.

మాట్లాడలేదు బాబు.

భయం వేసింది జానకికి.

బాబు కన్నీరు కారుస్తూ వెక్కి వెక్కి యేడుస్తూ మంచంమీద పడిపోయాడు. తలగడలో తలదూర్చి యేడ్చేస్తున్నాడు.

'ఏమైంది బాబూ!....ఇల్లా చూడు...ఎందుకల్లా యేడుస్తావు?' అంటూ జానకి మంచంమీద కూర్చుండి బాబుతల నిమురుతూ అడుగుతోంది.

వదినముఖం చూడలేక పోతున్నాడు బాబు.

'ఎందుకు బాబూ!' అని బుజ్జగిస్తోందే కాని జానకికి గుండెలు వేగంగా కొట్టుకుంటున్నాయి యేం జరిగిందోనని. చేతులు వణుకుతున్నాయి. కళ్ళనీళ్ళు తిరిగాయి.

'ఏడవకు బాబూ!...చెప్పు బాబూ...ఏం జరిగింది?' అని అంటోంది.

'నే నింక బ్రతకను వదినా! చచ్చిపోతాను....అని వెక్కి వెక్కి యేడుస్తున్నాడు. తల పైకెత్తడంలేదు బాబు.

'అదేవిటి బాబూ! తప్పుకదు...ఏవిటో నీ బాధ నాతో చెప్పవూ' అంటూ తలగడలో దూర్చిన బాబుతలని పైకెత్తడానికి ప్రయత్నించింది జానకి.

తలగడలోనుంచి బయటకు వచ్చిన బాబు రెండు చేతులతో ముఖం మూసుకుని యేడుస్తున్నాడు.

'ఏమైంది, బాబూ!' అంటూ అడిగింది జానకి.

'ఎక్సరేతీసి చూడాలన్నారు డాక్టరుగారు!

'ఎందుకు.'

'క్షయ వ్యాధేమోనని అనుమానంగా ఉందట వదినా!'

'ఆ!' అంది జానకి. గుండె ఆగిపోయిందా అనిపించింది జానకికి. భూమి తల్లక్రిందు లవుతోందా అనిపించింది జానకికి. ముచ్చెమటలు పోశాయి. నోట మాట రావడంలేదు.

అత్తగారి ఆఖరి గడియల్లో తనచేతుల్లో పెట్టింది బాబుని. కన్నబిడ్డమాదిరిగా చూచుకుంటానని ప్రమాణం చేస్తేనేగాని ఆవిడ ప్రాణం కాస్తా పోలేదు. ప్రాణంపోయిన పదోనాడు యెందరు యెన్ని దణ్ణాలు పెట్టినా కాకులు అన్నం ముట్టలేదు. జానకి వచ్చి బాబుని కన్నబిడ్డమాదిరిగా కంటికి రెప్పలా కాపాడతానని దణ్ణం పెడితే కాకులు ఆ ప్రసాదాన్ని స్వీకరించాయి. దానితో తల్లితండ్రి కరువైన పాలుగేళ్ళ ఆ బాబుని తీసికొనివెళ్ళి పెంచుదామనుకున్న మేనమామలుకూడా విరమించుకుని ఆ బాధ్యత జానకికే ఒప్పగించి వెళ్ళిపోయారు. బాబుకి బలగానికేం లోటు లేదు. ఇటు మేనమామలు అటు మేనత్తలు, అన్నగారు యెందరున్నా బాబుని పెంచేబాధ్యత జానకిమీదే పడింది. తల్లితండ్రి లేనిలోటు యెక్కడొస్తుందోనని తనభర్త సేవలోనైనా యెప్పుడేనా యేమరుపాటు చూపిందేమోగాని బాబుకి సేవ చెయ్యడంలో తల్లి కన్న యెక్కువగానే చూచుకుంటోంది జానకి.

ఆస్తిపాస్తులు లేకపోయినా భర్త రామం ఆ ఎలిమెంటరీస్కూలు మాసరీచేసి తె[illegible] ఆ జీతపురాళ్ళతో అటు భర్తకు, [illegible] మరిదికి యే లోటు రాకుండా అవసర[illegible] తాను పస్తులు పడుతున్న విషయం వా[illegible] తెలియనీయకుండా పక్కింటికి చీటికి మా[illegible] బదుళ్ళకని బయులుదేరకుండా [illegible] డాంట్లోనే కాలక్షేపం చేస్తూ పరువు[illegible] బ్రతికే యీ నాటి మధ్యతరగతి కు[illegible] బాల్లో ఆదర్శగృహిణి అనిపించుకుంటో[illegible] జానకి.

రామంకూడా బాబుకి యే లో[illegible] రాకుండా చూస్తూ చదువు చెప్పిస్తున్నా[illegible] బాబు యీ సంవత్సరమే యస్. య[illegible] యల్. సి. లోనికి వచ్చాడు. ఏ నెలకా[illegible] నెల ఫైనతోసహా ఎల్లాగో ఓలాగ అ[illegible] నైనా కట్టేవాడు. ప్రతినెలా అన్న[illegible] జీతం యెలా కడతాడో అనేబాధ [illegible] వాడు బాబు. కుటుంబపరిస్థితులు పూ[illegible] అవగతం చేసుకున్న బాబు అన్నగారిని [illegible] అడిగేవాడు కాదు. అడక్కపో[illegible] యేంకావాలో తెలుసుకుంటూ రా[illegible] బాబుకి యేలోటూ చెయ్యడంలేదు. [illegible] సరమైనదైతప్పని సరిఅయితే బాబు [illegible] దిగా వదినకు చెప్పేవాడు. జానకి రామ[illegible] చెప్పేది. రామం బాబుకోర్కె అ[illegible] మీద తీర్చేవాడు.

రామం ఊరికివెళ్లి వారంరోజు[illegible] బాబుకి దగ్గువస్తోందని అన్నగారిస్నే[illegible] ఒక డాక్టరుగారుంటే ఆయనగారివద్ద [illegible] మందు తెచ్చుకుంటున్నాడు. [illegible] డాక్టరుగారు ఎక్సరే తీయాలని చె[illegible] బాబుకి మతిపోయింది. క్షయవ్యాధి [illegible] చెడ్డదనీ సరైనవైద్యం చేయించాలనీ, [illegible] వైద్యం చేయించాలంటే చాలా [illegible] కావాలని బాబుకి తెలవకపోలేదు. [illegible] యేరోజుకారోజే పాటలు గడవడం క[illegible] ఉన్న సంసారంలో అన్నగారు తన [illegible] కోసం డబ్బెక్కడినుంచి తెస్తాడు. [illegible] మీద వచ్చే జీతపురాళ్ళ పాటంకే [illegible]

లేదు. తనకీవ్యాధి యెట్లా నయమవుతుంది? ఈ వ్యాధితోనే చచ్చిపోవాలి కాబోలు. ఈ బెంగతోనే యింటికివచ్చాడు. చెప్పలేక చెప్పలేక వదినకు చెప్పాడు.

ఈ సంగతివిన్నప్పటినుంచి జానకి యెంతో బాధపడుతోంది. క్షయవ్యాధి చెడ్డదని ప్రాణంతీయడంలో వెనకాడదని ఖరీదైన మందులు తనభర్త యెట్లా కొనగలడని ఆలోచిస్తోంది. తనేదో పెంచి నిర్వాకం చేస్తుందని బాబుకి ఉన్న బలగం అంతా బాబుని జానకికి వప్పగించారు. ఈ నాడు బాబుకి యీ ఘోరవ్యాధి సంభవించిందంటే జానకిలోపమే అంటారు. ఉన్నదాంట్లో బాబుకియెప్పుడూ లోటుచెయ్యలేదు. తనసౌఖ్యాన్నికూడా మరచి సేవచేస్తోంది జానకి. అయితే ప్రతిఫలం...బాబుకి యీ ఘోరవ్యాధి.

జానకి యేడుస్తోంది. బాబుని ఓదుకో బెడుతోంది.

'అధైర్యపడకుబాబూ! అన్నయ్యరానీయి. ఎక్సరేయిదాము. అవసరమైతే యెంతడబ్బయినా ఖర్చుపెట్టి ఇంజెక్షన్లు చెయిద్దాము. అదే తగ్గిపోతుంది. అంతేగానియేడుస్తారా బాబూ' అంది.

'అన్నయ్యమాత్రం యేంపెట్టి కొంటాడుయింకెక్కను వదినా! పొటలు గడవడమే కష్టమైపోతూంటే మందు లెక్కడకొంటాడు? ఎంత డాక్టరుగారు స్నేహితులయితేమాత్రం మందులుకూడా కొని యిక్కడిస్తారు...వదినా: ఇంక నేనెలాగూ చచ్చిపోతానువదినా! క్షయరోగంవచ్చినవాళ్ళు బతకడం చాలా కష్టంవదినా! నాకు తెలవదా యేమిటి? అన్నాడు బాబు.

'నీకు తెలవదుబాబూ! తప్పకుండా తగుతుంది. డబ్బు చేతిలో లేనంతమాత్రాన్ని మందు లిప్పించడం మానతారా అన్నయ్య. నా ప్రాణాన్నిచ్చి అయినా నిన్ను కాపాడుకుంటానుబాబూ! నీకేం భయంలేదు. ఏడవవద్దు. నువ్వేడిస్తే నాగుండె పగిలిపోతుంది' అంది జానకి యేడుస్తూ.

'అదికాదువదినా! అన్నయ్యఅప్పుచేసిడబ్బు ఖర్చుపెట్టి వైద్యం చేయించినా యీజబ్బుతగేదికాదు వదినా! నే నెలాగూ చచ్చిపోతాను. అనవసరంగా బోలెడుడబ్బు ఖర్చుపెట్టించి...మిమ్మల్ని అప్పులపాలుచేసి ...తరువాత చచ్చిపోయేకన్న ... యిప్పుడే యేరైలుక్రిందో పడి...

'బాబూ' అని అరిచింది జానకి.

మాట్లాడలేకపోయాడు బాబు.

'ఏంమాటలవి బాబూ! నేను బ్రతకుండడం నీకిష్టంలేదా.'

'వదినా! నిన్ను కష్టపెట్టాలని కాదుగాని నాకెందుకో చచ్చిపోవాలని బుద్ధిపుడుతోంది వదినా!' అని బావురుమని తలగడలో తల దూర్చి యేడుస్తున్నాడు.

కోరగాని ఉద్యోగం

జానకి బాబు తలనిమురుతూ 'తప్పు బాబూ! అలా అనకూడదు. లే.' అని లేవదీసి కళ్ళుతుడుస్తోంది.

పైగా కష్టపడి ఎలాగో నాకు యింత వరకు చదువుచెప్పించాడు అన్నయ్య. ఈ సంవత్సరం యస్. యస్. యల్. సి. లోకి వచ్చాను. పరీక్షఫీజు కట్టడానికి యెన్నో తడిబిట్లుపడ్డాడు. చివరకు నీవాళ్ళు నీకిచ్చిన వెండిగాజు అమ్మించి పరీక్షఫీజు కట్టించావు. పరీక్ష మూడుమాసాలుంది. ఇప్పుడు జాకీజబ్బేంటి వదినా!

'జానికే బాబూ! ఈయేడు కాకపోతే వచ్చేయేడు చెడుదువుగాని పరీక్షకు. దాని కోసం బెంగపెట్టుకుంటారా చెప్పు. ఆరోగ్యం కన్న యెక్కువా పరీక్ష.

'కాదు వదినా! టి. బి. వచ్చినవాళ్ళు యెవ్వరూ బ్రతికలేదు వదినా!'

నీ మొఖంలాఉంది. అనేకమంది బ్రతికారు. మరేంభయంలేదు. ఎక్కడో ఒకచోట డబ్బు తెస్తారు. నీకు వైద్యం చేయిస్తారు. అంతేగాని దీనికోసం యేడ్చి బెంగపెట్టుకుని చచ్చిపోతానంటారా చెప్పు బాబూ!

ఆరాత్రి తెల్లవారేవరకు బాబు యేడుస్తూనే వున్నాడు. జానకి యేడుస్తోంది బాబు బాధచూచి. చచ్చిపోతాననే భయం బాబులో బాగా ప్రబలింది. అప్పుడే తాను చచ్చిపోయినట్లు భావించుకుని యేడుస్తున్నాడు. నాన్న అమ్మ బ్రతికుంటే తనకు మందిప్పించి బ్రతికించుకునేవారేమో. అన్నయ్య డబ్బుఖర్చుపెట్టి మందులుయిప్పించ లేడు. తాను చచ్చిపోవడం స్థిరమే ననుకుని యేడుస్తున్నాడు.

అన్నయ్య తప్పక వైద్యం చేయిస్తారని జానకి యెంత చెప్పినా బాబుకి నమ్మకంకలగడంలేదు. ఆ రాత్రి వదిన యెంత బ్రతిమాలినా అన్నంతినలేదు. జానకి అన్నం తినలేదు.

మరునాడు రామం వచ్చాడు. అన్నగారు గుమ్మంలోకి రాగానే 'అన్నయ్యా!' అంటూ పొర్లి పొర్లి వచ్చే దుఃఖంతో గట్టిగా యేడ్చేస్తున్నాడు బాబు. అర్థంకాలేదు రామానికి. కంగారుపడిపోయాడు. గమనించిన జానకి వెంటనే "డాక్టరుగారు ఆ దగుచూచి ఎక్సరే తీయాలని టి. బి. అని అనుమానంగాఉందని చెప్పారుట" అని చెప్పేసింది.

'ఆ' అని తెల్లబోయాడు రామం. కళ్ళనీళ్ళు తిరిగాయి. నెత్తిమీద అమాంతంగా పిడుగుపడ్డట్టయింది. సంసారమనే యీ భయంకర రాక్షసితో అనుదినం యుద్ధంచేసి యేలాగో వరువుగా కాలాన్నిగడుపుతూంటే యీ క్షయవ్యాధి అనే యింకో రాక్షసికూడా కళ్ళెదుటుకువచ్చి నాట్యం చేసూ తన కఠోర హాసాలను రామంపైకి చూస్తోంది. అయితే వారిద్దరికి ధైర్యంచెప్ప వలసిన తాను వాళ్ళముందే అధైర్యపడి యేడిస్తే యెట్లా? లేనిధైర్యం తెచ్చుకున్నాడు.

'అమాత్రానికే యేడుస్తారా? ఇవ్వాళే ఎక్సరే తీయిద్దాము. అన్నాడు రామం.

'అన్నయ్య చేతిలో దమ్మిడీ లేదు. వైద్యం యేలా చేయిస్తాడు అన్నయ్య అని యేడ్చేస్తున్నాడు బాబు' అంది జానకి.

'ఎక్కడో ఒకచోట తెస్తాం. డబ్బు లేదని వైద్యం చేయించడం మానేస్తామా బాబూ!' అన్నాడు రామం.

అన్నాడే గాని ఆ డబ్బు సమస్య ఎంతో భయపెడుతోంది రామాన్ని. ఎవరిస్తారు [illegible] స్కూలుమాస్టరికి అప్పు మాత్రం ఎవరిస్తాడు. డాక్టరుగారు తన స్నేహితుడైనా మాత్రం మందుల ఖర్చు కూడా యెక్కడ పెట్టుకుంటాడు' అని ఆలోచనలోపడ్డాడు.

'పైగా పరీక్షలొకటి దగ్గరకొచ్చేస్తున్నాయని యేడుస్తున్నాడు' అంది జానకి.

'పోనీ పరీక్ష. ఈ యేడు కాకపోతే వచ్చే యేడు వెళ్ళొచ్చు. వీడంత [illegible] మదిరిపోయిందని బాధపడాలి దీనికోసం' అన్నాడు రామం పైకి ధైర్యం నటిస్తూ. కాని పరీక్ష ఫీజుకోసం తాను పడ్డ బాధ, ప్రతి నెలా బాబు జీతం కట్టడంవిషయంలో తాను చేసిన ప్రయత్నాలన్నీ ఒక్కొక్కటే జ్ఞాపకం వస్తూంటే గుండె పగిలిపోతోంది రామానికి. అన్నాడేగాని యీ యేడే [illegible] బాబు పరీక్షకు వెళ్ళకపోతే వచ్చే యేడు బాబుని చదివించగలనా అనే సందేహం రామంలో ప్రవేశించింది. జానకి తనవాళ్ళిచ్చిన వెండిగాజు తనకు తెలియకుండా అమ్మించి డబ్బు తెప్పించి బాబు పరీక్ష ఫీజు కట్టించేసరికి కళ్ళనీళ్ళు తిరిగాయి [illegible] అయితే యేం చేస్తాడు. అనుకుని [illegible] యాత్ర అని యెవరో యేదో గ్రంథం వ్రాశారని విన్నాడే గాని [illegible] తననుగురించే వ్రాశారేమో. అనుకున్నా [illegible] క్షణంలోనే. వెంటనే భోజనం చేయకుండా డాక్టరుగారిదగ్గరకు [illegible] తాడు. డాక్టరుగారిని చూడగానే రామానికి కళ్ళనీళ్ళు తిరిగాయి.

'ఏమిటి రామం. నువ్వే అట్లా [illegible] పడితే యింక మీ తమ్ముడికి ధైర్యం ఎవ్వరిస్తారు? వెంటనే యెక్సరే తీయించేందుకు తమ్ముణ్ణి తీసుకురాకపోయావా?' అన్నారు డాక్టరుగారు.

'అదే తమర్ని అడుగుదామని, ఎక్సరే నిమిత్తం యెంత తెమ్మంటారోనని...' అని రామం యింకా యేదో చెప్పబోతుండగా డాక్టరుగారు

'ఎక్సరే తీసినందుకు నాకేం [illegible] అక్కరలేదు గాని యింజెక్షన్లు వ్రాస్తాను. అవి వెంటనే కొనాలి. అతనికి మంచి బలమైన ఆహారం యివ్వాలి. కొంచెం విరివిగా పాలు పండ్లు వాడాలి. ఇప్పుడే ప్రారంభదశ గనుక జాగ్రత్తగావుంటే [illegible] వాలేదు' అన్నారు డాక్టరుగారు.

'నేను డబ్బు తెచ్చి వైద్యం చేయించ లేనని అధైర్యంతో మా తమ్ముడు బాధపడుతున్నాడు డాక్టరుగారూ. ముందు వాడికి ధైర్యం కలిగితే నే గాని వ్యాధి [illegible] కాదేమో'

'ఆ మాటా నిజమే'

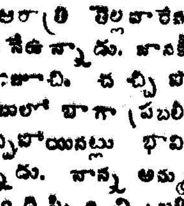

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవుచున్నది, మీ సరియైన దర్శనమునుగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డు పైన మీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామా యున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసిన తేదిలగాయితు 12మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశగమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్ద్రవ్యలాభము పొందుటకు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి రు. 1-4-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్నయెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీ పైన పంపబడును. మేము పంపిన భోగట్టా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల పైకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

'అందుకే ఒక నెలకి కావలసిన మందులన్నీ చీటీ వ్రాసి యివ్వండి. తల తాకట్టు పెటి అయినా మందులు కొంటాను' అన్నాడు రామం.

'అది సరేగాని మీవాడు యస్. యస్. యల్. సి. లోకి వచ్చాడటగా?'

'అవునండి.'

'పరీక్షలు దగ్గరకొచ్చినట్లున్నాయి.'

'డాక్టరుగారూ! పాలిగేనక్క మీదే తాటిపండు పడుతుంది.'

'అవును రామం. చదవడం ఆపేటే మంచిది కాదుమరి. ఇంక తగినంత విశ్రాంతి తీసుకోవాలి.'

'అల్లాగే చేస్తాను డాక్టరుగారూ! పరీక్షకు పంప నేపంపను యీయేడు' అన్నాడు రామం.

ఆ సాయంత్రమే ఎక్స్‌రేతీశారు. టి. బి. అని నిర్ధారణచేశారు. మందుల నిమిత్తం చీటీ వ్రాసియిచ్చారు.

ఆరాత్రే తన స్కూలులో పనిచేసే తోటి రాజు మాస్టారింటికి వెళ్ళాడు రామం. రాజు మాస్టారికి రామం అంటే ఎంతో అభిమానం. విషయమంతా చెప్పాడు. ఏవొచ్చినా మన మధ్యతరగతి కుటుంబాలకే అన్నారు రాజు మాస్టారు.

'తమ్ముడనే అభిమానం మాట యెట్లావున్నా నాకు మా అన్నయ్య వైద్యం చేయించలేదు. నేనెల్లాగూ చచ్చిపోతాను కాబోలు అని ఆ జీవి పడేబాధ చూస్తుంటే నా ప్రాణాన్నర్పించైనాసరే ఆజీవికి ఆనందాన్ని కలగజెయ్యాలని ఉంది మాస్టారూ' అని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు రామం. రాజుమాస్టారికి కూడా కళ్ళనీళ్లు తిరిగాయి రామం బాధచూచి.

డబ్బు అడగడానికి సిగ్గుపడుతున్నాడు రామం. ఇదివరకు పీకమీదకు వచ్చిన అవసరాలకు ఆదుకున్నాడు రాజు మాస్టారు. అయితే ఆ బాకీ తీర్చగలిగితేగా రామం. ఏముఖం పెట్టుకు అడుగుతాడు. అడగలేక పోతున్నాడు. అయితే జాలిహృదయుంకలిగి పరిస్థితులన్నీ అవగతంచేసుకున్న ఆ రాజు మాస్టారు రామం మాదిరిగానే మధ్యతరగతి కుటుంబీకుడయినప్పటికీ కాస్త వెనకావరా వున్నవాడుగనుక రామాన్ని ఒత్తిడిచేయలేదు. ఇప్పుడు రామం యెందుకువచ్చాడో గ్రహించారు.

'డబ్బేమైనా కావాలా?' అని అడిగారు రాజుమాస్టారు.

'నేను డబ్బు ఖర్చుపెట్టి వైద్యం చేయించలేనని అధైర్యపడుతున్నాడు. అందుకని డాక్టరుగారిని ఒక నెలకు సరిపడే మందులు చీటీవ్రాసి యమ్మన్నాను. యాభై రూపాయలు అవుతుందన్నారు. ప్రావిడెంటు ఫండు లోనుకు రేపే వ్రాసుకుంటాను. అది రాగానే మీకు లోగడ యివ్వవలసిన ముప్పయిరూపాయలు, ఈ యాభై రూపాయలు కలిపి ఇచ్చేస్తాను' అన్నాడు రామం.

ఇప్పుడా గొడవెందుకు గాని డబ్బు పట్టుకువెళ్ళి ముందు వైద్యం చేయించండి. బలమైన ఆహారం యివ్వాలి. పాలు బాగా వాడాలి. కొంటే మీకు చాలా అయిపోతుంది. మాకు యిబ్బందిలేదు గనుక రోజూ ఉదయమే ఒకసేరు పాలు మా అబ్బాయితో పంపుతాను. వాడుకోండి. వాటికిం డబ్బు ఇవ్వక్కరలేదు అన్నారు రాజు మాస్టారు.

రామానికి రాజు మాస్టారి మాటలు వింటూంటే కళ్ళు నీళ్లు తిరిగాయి. అశ్రుకణాలు ఆనందబాష్పాలు ఒకేసారి మిళితమై రామం హృదయం సంతోష విచారాల మధ్య మునకలు వేస్తోంది. ఆ డబ్బు చూచేసరికి వెయ్యియేనుగులబలం వచ్చింది రామానికి. తమ్ముడివ్యాధి కుదిరిపోయినట్లే సంతోషించాడు. రాజుమాస్టారికి కృతజ్ఞత యెట్లా చెప్పుకోవాలో తెలియలేదు. వంచిన తల యెత్తలేకపోయాడు. మనస్సులోనే అభివందనాలర్పించాడు. డబ్బుతీసుకొని వచ్చేశాడు. బజారుకు పోయి మందులు తెచ్చాడు.

'చూశావా బాబూ! ఎన్ని మందులు తెచ్చానో. ఇవన్నీ ఒక నెలకు సరిపోతాయి. మనరాజు మాస్టారు పాలుపంపుతానన్నారు. బత్తాయిలు కొంటాను రసం త్రాగుతూ ఉండాలి. ముందు ముఖ్యంగా నువ్వు చదువు మానెయ్యాలి' అన్నాడు రామం.

'అలా అని డాక్టరుగారు చెప్పారా' అన్నాడు బాబు ఆదుర్దాగా అన్నగారి వంక చూస్తూ.

"ఇన్నెవిఱుండ్సు"—ప్రతిశుక్రవారం రేడియోసిలోన్ 41.72 మీటర్ల మీద సాయంత్రం 6-30 నుండి 6-45 వరకు విని ఆనందించండి.

★ కొరగాని ఉద్యోగం ★

'అవును బాబూ! నువ్వసలు పుస్తకం ముట్టుకోకూడదన్నారు డాక్టరుగారు.'

మాట్లాడలేకపోయాడు బాబు. కళ్ళనీళ్ళు గిర్రున తిరిగాయి.

'ప్రాణంకన్న యెక్కువా యేవిటి బాబూ పరీక్ష. మళ్ళీయేడు చదువుకో వచ్చు.'

అదికాదన్నయ్యా! ఏటికేడాదీ చదివిన చదువు...

అలాగని నువ్వు విశ్రాంతి లేకుండా చదువుతూంటే మందు పనిచెయ్యాలా? నామాట విను. నువ్వసలు చదవొద్దు. ఈయేడు పరీక్షకు వెళ్ళొద్దు.'

కళ్ళుమూసుకుని తలవంచుకున్నాడు బాబు. ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచాడు.

రోజూ డాక్టరుగారు వచ్చి యింజెక్షన్లు యిస్తున్నారు. జానకి వేళకి పాలు, పళ్ళరసం, మందులు బాబుకి యిస్తోంది.

'నాకెందుకు వదినా యీ మందులు మాకులు. నేనింకా బ్రతుకుతాననంటావా?' అంటున్నాడు బాబు.

జానకి హృదయం బాధపడుతోంది. చంటిపిల్లాణ్ణి బుజ్జగించినట్లు బుజ్జగించి దగ్గర కూర్చుని మందులు తాగిస్తోంది.

అప్పుడప్పుడు బాబు వినకుండా రామం జానకితో ఇది అంటువ్యాధి అని బాబు దగ్గిరకు వెళ్ళకుండానే తగినంత జాగ్రత్తగా ఉండమని హెచ్చరిస్తూ ఉండేవాడు.

ఈ మాటలు జానకి హృదయానికి ములుకుల్లా గుచ్చుకునేవి. దగ్గరకు వెళ్ళకపోతే బాబు అసలే అధైర్యపడిపోడూ అంటూ ఉండేది. అంటువ్యాధీ అని తెలిసిఉండి కూడా జానకి ఒక్కక్షణం బాబుని వదలిపెట్టడం లేదు.

అన్నగారు స్కూలుకు వెళ్ళినప్పుడు బాబు వదినను బ్రతిమాలేవాడు. అన్నయ్య లేడు గనుక కాస్సేపు చదువుకుంటానని, వద్దనేది వదిన.

ఏడాది చదివిన చదువు వృధా అయిపోతుంది వదినా! వచ్చేయేడు మళ్ళీ చదవడం అంటే చాలాకష్టం వదినా! పోనీ పైకి చదవకుండా మౌన పఠనం చేస్తాను వదినా! అని బ్రతిమాలడం మొదలు పెటాడు. ఏమైనా సరే చదవడానికి వీలులేదనేది వదిన. ఇంక యెట్లాగు లాభంలేదనుకున్నాడు బాబు.

సాయంత్రం అలా షికారుకు వెళ్ళివస్తానసేవాడు సరేననేది వదిన. పుస్తకం వదిన చూడకుండా పేంట్ జేబులో పెట్టుకుని రైలుగట్టుకు వెళ్ళేవాడు. అక్కడికి తన స్నేహితులు వచ్చేవారు. మొదటిరోజున స్నేహితుల్ని చూచి యిలాఉంది తనఖర్మ అని కంట తడిపెట్టుకున్నాడు బాబు. స్నేహితులు ధైర్యం చెబుతున్నారు.

ఒకరోజున వదిన చూడకుండా చదువుకుందికి పుస్తకం తెచ్చానని చూపించాడు. స్నేహితులు కూడా తిట్టారు. ఒక స్నేహితుడు ఒక ఉపాయం చెప్పాడు. మేము చదువుతాం. నువ్వు వింటూ కూర్చోమని సలహా యిచ్చాడు. ఇదీ బాగానే ఉందనుకున్నాడు బాబు. రోజూ సాయంత్రం రైలుగట్టుమీద అంతా చేరడం. వాళ్ళు చదువుతూంటే బాబు వింటూఉండడం జరుగుతోంది.

రామం ప్రావిడెంటుఫండు లోను రెండు వందల రూపాయలకోసం జిల్లాబోర్డు ప్రెసిడెంటుగారికి వ్రాసుకున్నాడు. అయితే అది యెప్పుడొస్తుందో యేమో? వాళ్ళ దయతో కూడుకుని ఉంది.

నెలాళ్ళు గడిచింది. బాబుకి కొంచెం గుణం కనిపించింది. అయితే యింకో నెల ఇంజెక్షను మందులు ఆహారం యీ ప్రకారమే జరిగితే పూర్తిగా నయమవుతుందని డాక్టరుగారు సలహాయిచ్చారు. ఎట్లాగ? ఈ సంగతి జానకికి చెబితే జానకి బాధపడింది. ఏంచేస్తుంది? పోనీ ప్రావిడెంటు ఫండు లోను వచ్చిందా అంటే అదీలేదు. మళ్ళీవెళ్ళి ఏంఅడుగుతాడు రాజా మాస్టార్ని వెళ్ళలేకపోయాడు. ఈ సమస్య యెట్లా తీరుతుంది? ఇంకో యాభై రూపాయలు కావాలి. ఎవరిస్తారు? సంపాదించగలననే ధైర్యం నశించింది. పదేళ్ళనుంచి యీ బడిపంతులు ఉద్యోగం చేస్తూ అవసరానికి అడ్డుపడుతుందనే ప్రావిడెంటుఫండు అనే పేరుతో దాచుకుంటూంటే అదీ అక్కరకు అడ్డం పడలేకపోయింది.

బాబు లేకుండా జానకిని పిలచి పరిస్థితి చెప్పి చంటిపిల్లాడికన్న అన్యాయంగా యేడ్చేశాడు. ఇంతవరకు చేసిన కృషికి గుణం కనిపించింది. అయితే యిప్పుడు యింక వైద్యం చేయించలేకపోతే యింతవరకు చేసింది బూడిదలో పోసిన పన్నీరవుతుంది. ఆలోచించింది జానకి. తన కేలాగూ పిల్లలు లేరు. బాబునే తన కన్నబిడ్డగా చూచుకుంటోంది. ధైర్యంచేసింది. లోనికి వెళ్ళింది. పసుపుకొమ్ము మెడలో కట్టుకుని రెండు మంగళ సూత్రాలు తెచ్చి కళ్ళకద్దుకుని రామాని కిచ్చింది. ఆశ్చర్యపోయాడు రామం. జానకి అన్నాడు 'మీ. అమ్మ... చచ్చిపోతూ బాబుని నాకు వప్పగించా... నా బాధ్యత నేనూ తీర్చుకోవాలి ... వెళ్ళండి. అమ్మి డబ్బు తీసికొని యింకా ... మందులు తీసుకురండి!' అని తొందర పెట్టి... జానకి.

తన స్థితికి రామం యెంతో ... యేడ్చాడు. గతిలేక ఆ రెండు మం... సూత్రాలు పట్టుకువెళ్ళి డెబ్బది అ... రూపాయలకు అమ్ముకుని మం... తెచ్చాడు. మళ్ళీ వైద్యం ప్రారంభించా... రెండో నెల పూర్తికావచ్చేసరికి ... పూర్తిగా కోలుకున్నాడు. కాని ... చిన్నదగ్గు ప్రారంభమైంది. అయితే ... భర్తకిగాని, బాబుకిగాని సాధ్యమైన... వరకు తెలియనీయడంలేదు. బాబు అను... నించాడు. వదిన్ని అడిగాడు. ఏం ... వేడిచేసి అలా వస్తోంది దగ్గు అనేది. ... బాబుకి అనుమానంగానే ఉంది. త... అలాగే వచ్చేది దగు. ఇది అంటువ్యాధి ... బాబుకి తెలుసు. చివరకి అన్నగారి... చెప్పేశాడు.

అన్నగారు ఆరోజున యెంత యేడ్చా... చెప్పడానికి వీలులేదు. 'వదినకు కూ... ఎక్సరే తీయిద్దాము అన్నయ్యా!' అన్నా... బాబు. ఏం పెట్టి తీయిస్తాడు ఎక్సరే. ... స్నేహితుడు గనుక డాక్టరుగారు ఏవి ... కోకుండా బాబుకి ఎక్సరే తీశారు. ... వెళ్ళి ఏమని చెబుతాడు డాక్టరుగారి... పోనీ ఆ ప్రావిడెంటుఫండులోనైనా వ... దేమో అంటే రెండునెలలయింది కా... రాసుకుని. ఏవో ఆ బాపతు కాగిత... వస్తూనే ఉన్నాయి. సంతకాలుచేసి ప... తూనే ఉన్నాడు రామం. సరస్వతీ ప్ర... న్నమేగాని లక్ష్మి ప్రసన్నంమాత్రం ... ఏరోజు కారోజే అది వస్తుందేమో భా... కూడా ఎక్సరే తీయిద్దామనుకుంటా... మళ్ళీ ఒకొక్కప్పుడు ఎక్సరే కూ... యెందుకు దండుగ. ఇది తప్పక టి. బి. ... అయిఉంటుంది. అనుకుంటాడు. ఎ... చెప్పినా వినకుండా బాబుకి దగరగా ఉం... తూనే సేవచేసింది రాత్రింబగళ్ళు జా... ఏమవుతుంది? చివరకు యేమిలేక మం... సూత్రాలు కూడా అమ్ముకుని బాబుని ర... కించుకుంది. తాను మంచం ఎక్కింది. అ... సాక్షిగా తాళిగట్టి సర్వం తానే అని న... కున్న భార్యకు వైద్యం చేయించడా... దమ్మిడీలేక గోళ్ళు గిలుకుంటూ కూర్చుని ... అసమర్థతను వెల్లడిచేస్తున్నాడు రామ... పోనీ ఆరాజామాస్టార్ని అడుగుదామం... మాత్రం ఏ ముఖం పెట్టుకు అడుగుతాడు.

అన్నగారికి ఒకసారి చెప్పగలిగాడు ... అన్నగారు పడేబాధ చూస్తుంటే మరో...

(63వ పేజి చూడండి)

★ కొరగాని ఉద్యోగం ★

(28-వ పేజీ తరువాయి)

చెప్పలేకపోయాడు బాబు. జానకి కూడా రామం యెదుట యేమీ బాధపడుతున్నట్టు కనిపించకుండానే ఉంటోంది. వచ్చిన దగ్గుని లోపల లోపలే అణుచుకుంటోందిగాని బయటకు దగ్గి బాధపడడం లేదు.

అట్లాగే రోజులు గడిచిపోతున్నాయి. ఆ యింట్లో ముగ్గురి హృదయాలు బాధపడుతున్నాయి. ఆ బాధ ఆరోజు కారోజు పెరుగుతోందేకాని తరగడం లేదు.

ఒకనాడు జానకి దగ్గడంలో చాలా బాధపడింది. బాబు చూచాడు. భయం వేసింది. వదినా అన్నాడు. మరేం ఫరవాలేదు బాబూ అదే తగ్గిపోతుంది అంది జానకి. ఏం తగ్గుతుంది వదినా! క్షయవ్యాధి ముదిరితే కష్టం అని డాక్టరుగారుకూడా చెప్పారు వదినా! ఇంక ఊరుకుంటే లాభం లేదు వదినా! అన్నయ్యతో గట్టిగా చెబుదాం అన్నాడు బాబు.

'అన్నయ్యతో గట్టిగా చెబుదామా? చెబితేమాత్రం అన్నయ్య యేం చేస్తారు. పరిస్థితులు నీకు తెలవనివి కావుగా, ఆయనా బాధపడుతూనే ఉన్నారు. ప్రావిడెంటు ఫండు లోను వస్తుందేమో, మందులు కొందామని చెబుతున్నారు. అంతకన్న ఆయన మాత్రం యేం చేస్తారు బాబూ! అన్నయ్యతో యేమీ చెప్పకు!' అంది జానకి.

బాబు మాట్లాడలేకపోయాడు.

పోనీ జీతంరాగానే ఇంజెక్షన్లుకొని వైద్యం చేయిద్దామనుకున్నాడు రామం. జీతం వచ్చేసరికే బియ్యం కొట్టువాడు, కిరాణాకొట్టు మనిషి, పుల్లలవాడు, నూనె మనిషి, పాలమనిషి, అందరూ హాజరయిపోతారు. అందులోను బోర్డుస్కూలు మాస్టరంటే అందరికీ లోకువే. ఇస్తావా చస్తావా అని పీకమీద కూర్చుంటారు. అందరికీ సరిపెట్టడమే కష్టం. పెళ్ళాంకి వైద్యం చేయించాలి యీ నెలలో మీ బాకీలు యివ్వలేనంటే జాలా వాళ్ళకి.

ఇట్లా ఉండగా బాబు పరీక్షలు యింక పదిహేనురోజులున్నాయి. అన్నగారిని అడిగాడు ఈ పదిహేనురోజులు చదువుకుని పరీక్షకు వెడతాను అన్నయ్యా అని. రామం డాక్టరుగారిని అడిగితే పైకి చదవకుండా మౌనపఠనం చెయ్యమన్నాడు. అలాగే చదువుకుంటున్నాడు బాబు. ఎంతబాధపడుతున్నా జానకి భర్తసేవకుబాబు సేవకు లోటు లేకుండా చేస్తూనే ఉంది.

బాబు పరీక్షలు అయిపోయాయి. అంతకంతకు జానకి కృశించిపోతోంది. బాబు బాధపడుతున్నాడు. రామం బాధపడుతున్నాడు. ఒకనాడు జానకి దగడంలో సుమారు సోలెడు నెత్తురు పడింది. చూచాడు బాబు. భయం వేసింది. ఇంక యెవరితో చెప్పినా లాభం లేదనుకున్నాడు, డాక్టరుగారిదగ్గరకు పరుగెత్తాడు. పరిస్థితి అంతా చెప్పాడు. అన్నగారిబాధ ఆవేదన కూడా చెప్పాడు. డాక్టరుగారు బాధపడ్డారు. అర్జంటుగా వదిన్ని హాస్పటలుకు తీసుకు రమ్మని డాక్టరుగారు తన కారిచ్చిపంపాడు. బాబు యింటికివచ్చి వదిన్ని రమ్మన్నాడు. అన్నయ్యతో చెప్పకుండానా అంది. మరేం భయం లేదు. విషయమంతా చెప్పేసరికి డాక్టర్ గార్కి కళ్ళ నీళ్ళుతిరిగాయి వదినా! అన్నయ్య డాక్టరుగారికి దగ్గరకు వెళ్ళడానికి మొఖమాటపడి ఉంటాడు. అదే డాక్టరుగారు అనిఅరంటుగా మీవదిన్ని తీసుకువస్తే ఎక్సరే తీస్తానన్నారు.' అని చెప్పి బలవంతంమీద వదిన్ని తీసుకువెళ్ళాడు. డాక్టరుగారు ఎక్సరే తీశారు. ఊపిరితిత్తులు రెండూ కూడా తూట్లు తూట్లు పడిపోయాయి. డాక్టరుగారు భయపడ్డారు. అయినా ధైర్యంగానే జానకి వినకుండా బాబుతో చెప్పాడు. వ్యాధి బాగా ముదిరిపోయిందనీ అయినా వైద్య లోపం లేకుండా చేద్దామని.

డాక్టరుగారే యింజెక్షన్లు తెప్పించి చేశారు. జానకి,బాబు, డాక్టరుగారి కారుమీదే ఇంటికివచ్చారు. బాబుకి చిన్నతనంగానే ఉంది. పాపం డాక్టరుగారు తన డబ్బుతో యింజెక్షన్లు కొని చేశారు. మంగళసూత్రాలు కూడా అమ్మి తన ప్రాణంరక్షించిన వదినకు తాను వైద్యం చేయించలేకపోతున్నాడు. డాక్టరుగారుమాత్రం ఎన్నాళ్ళు స్వంత డబ్బుపెట్టి కొని మందులిస్తారు. డాక్టరుగారు వదినకు విశ్రాంతి యివ్వాలన్నారు. వదిన్ని వంటచెయ్యొద్దని తానే చేస్తానని బాబు యెంతచెప్పినా వినక జానకి తానే చేసుకుంటోంది. తనకు శెలవులే గనక బాబు వదినచేసే వంటపనులలో తానూ సాయపడుతున్నాడు. చివరకు లేవలేనిస్థితికి వచ్చింది వదిన. తానే చేస్తున్నాడువంట.

నిర్జీవప్రతిమలా తయారయ్యాడు రామం. యాంత్రికంగా స్కూలుకు వెడుతూనే యున్నాడు. వస్తూనే ఉన్నాడు. స్కూలులో ఉన్న కాస్సేపు ఇదివరకులా పిల్లలకి చదువుచెప్పలేకపోతున్నాడు. భార్యను చేతులారా చంపుకుంటాను కాబోలునని యేడుస్తున్నాడు. ఇంటికి వస్తే జానకి బాధచూచి ఆ నరకంలో ఉండలేక, ఎప్పుడు స్కూలుకు వెళ్ళిపోదామా అనుకుంటాడు.

పాపం డాక్టరుగారువచ్చి ఇంజెక్షన్లు ఇస్తూనే వున్నారు. రామం డాక్టరుగారి ముఖం చూడడానికి కూడా సిగ్గుపడుతున్నాడు. చివరకు జానకితో మాట్లాడడానికి కూడా సిగుపడి బయటికి వెళిపోతున్నాడు.

ఒకనాడు జానకి పిలిచింది. మంచం దగ్గరకు వచ్చాడు రామం. తలెత్తలేకపోయాడు.

'మీరలా బాధపడితే యెలా? మీరు మాత్రం యేంచేసారు' అంది.

రామానికి కళ్ళనీళ్ళు తిరిగాయి. మంచం దగ్గరగా కూర్చున్నాడు.

'ఇలా చూడండి' అని జానకి రామం గడ్డంపట్టుకుని తల పైకెత్తింది. రామం జానకి ముఖంవంక చూచాడు. పాలిపోయిన చెక్కిళ్ళు' లోతుకుపోయిన కళ్లు చూడలేక రామం కళ్ళు మూతలుపడ్డాయి. కన్నీరు యేకధారగా కారుతోంది.

'తప్పకదు. పిరికివారిలా అలా యేడుస్తారా?' అంది జానకి.

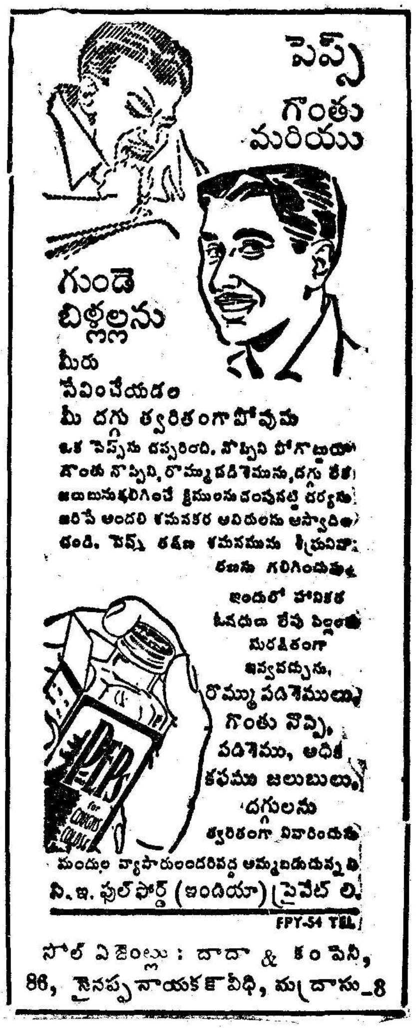

కొరగాని ఉద్యోగం

భార్య చావు బ్రతుకుల్లో వుంటే వైద్యం చేయించుకోలేని నిర్భాగ్యుణ్ణి. నాకుమిగిలేది యేడుపేగా' అన్నాడు రామం.

జానకి తన చేతి వేళ్లను రామం జుట్టులోనికి పోనిచ్చి దువ్వుతూ 'నే నేమయిపోయినా నాకు బెంగలేదు. కాని బాబుని జాగ్రత్తగా చూడండి. అందరూ బాధ్యత నాకు వప్పగించారు. నేను మీకు వప్పగిస్తున్నాను' అంది. ఇంక మాట్లాడడానికి వీలులేకుండా దగ్గుతెర ముంచుకొచ్చింది.

రామం మాటాడలేకపోయాడు. కళ్ళ నీళ్ళతోనే వెళ్ళిపోయాడు.

ఈ మాటలు బాబు విన్నాడు. బాధపడ్డాడు. వదిన జీవితమంతా తనకోసమే అర్పించింది. వదినకు చచ్చిపోతానన్న భయమే లేదు. తాను చచ్చిపోయాక నేను యేమైతే తనకెందుకు? రెండురోజుల్నుంచి డాక్టరుగారు ఇంజెక్షను యివ్వడానికి రావడం లేదు. డబ్బివ్వందే ఆయనమాత్రం ఎంతవరకు ఊరుకుంటాడు అని అనుకున్నాడేగాని వదినకు ఆఖరిఘడియలు సమీపించాయి ఇంక లాభం లేదని డాక్టరుగారు రావడంమానివేశారని బాబుకెలా తెలుస్తుంది. డబ్బుతేవాలి. వదినకు వైద్యం చేయించాలి అని బయలుదేరాడు.

బాబుకి ధనికులైన స్నేహితులు కూడా వున్నారు. అయితే ఎప్పుడూ వాళ్ళతో తన ఇంటిపరిస్థితులు చెప్పలేదు. ఈనాడైనా సహాయం చెయ్యమని అడుగుదామని దుర్గాప్రసాద్ అనే పేరుగల ధనిక స్నేహితుని ఇంటికి వెళ్లాడు.

బాబు వెళ్లేసరికి దుర్గాప్రసాద్ రెండు వందల రూపాయలు ఇచ్చి బెంగుళూరు నుంచి తెప్పించిన కుక్కకు అయిదురూపాయల బిస్కటుపొట్లం తెప్పించి తినిపిస్తున్నాడు. బాబు పరిస్థితి అంతా చెప్పాడు.

'అనవసరంరా; టి. బి. వచ్చినవాళ్ళు బ్రతకడం కష్టం. వైద్యం చేయించడం కూడా అనవసరం. పోనీలేరా మీ అన్నయ్య మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోవచ్చు. రెండో కట్నం ఛాన్సు కొట్టెయ్యొచ్చు'. అన్నాడా దుర్గాప్రసాద్ హృదయం లేకుండా.

చాచి ఒక్క లెంపకాయ కొడదామా అనిపించింది. బాబుకి కళ్ళనీళ్ళు తిరిగాయి. వదినలో ఉన్న విలువ వాడికేం తెలుసుంది. పాషాణ హృదయుడు అని మనస్సులో తిట్టుకున్నాడు. లేచాడు. వెనక్కు తిరిగి వచ్చేశాడు. వెనకాల దుర్గాప్రసాద్ వికటంగా నవ్వుతున్నాడు.

బాబు హృదయంలో ఆమాటలు శూలాల్లా గుచ్చుకున్నాయి. మరొక స్నేహితుని దగ్గరకు వెళ్ళాడు. పరిస్థితులు చెప్పాడు.

"సరే డబ్బు యిస్తానుగాని మళ్ళీ యేలా తీర్చగలవురా నువ్వు' అన్నాడా స్నేహితుడు.

అవును ఆమాటా నిజమే. తాను మళ్లీ యేలా తీర్చగలడు ఆలోచించాడు.

"పోనీ మీయింట్లో ఎదేనా పనిచేసి నీ బాకీ తీర్చుకుంటానురా" అన్నాడు బాబు.

నీ మొఖం నువ్వేం పని చెయ్యగలవురా అన్నాడా స్నేహితుడు. బాబు వెనక్కు తిరిగాడు. బజారున పడివస్తున్నాడు. దుర్గాప్రసాద్ కనిపించాడు. వాణ్ణి చూస్తే వళ్ళు మండిపోయింది. బాబుకి వాడు తన పర్సు తీసి అందులోంచి పదిరూపాయల నోటుతీసి ఎవడికోయిస్తూ దీంతో మంచి స్వీట్స్, హాట్స్ కొనుక్కుని ఒక అరడజను యాపిల్సుకూడా కొను. ఇంకా ... ఒక సెంటుబాటిలు కొంటావుకదు. లవండరు కూడా తీసుకో అనేసరికి వాడు యీపది రూపాయలకే యిన్నెక్కడొస్తాయి బాబూ అనేసరికి యింకో పదిరూపాయలు తీసుకో అని యిచ్చాడు.

బాబు వళ్ళు గగుర్పొడిచింది ఆపర్సులోని నోట్లకట్ట చూచేసరికి. ఆయిరవై రూపాయలు పుచ్చుకున్నవాడు ఆవూళ్ళో ఆరితేరి అనేకమంది దీపాలు ఆర్పేసిన రంగేళీ రంగమ్మ తమ్ముడని తర్వాత తెలిసింది బాబుకి:

దుర్గాప్రసాద్ దగరకు పరుగెత్తి చేతిలో పర్సులాక్కుని పారిపోయాడు బాబు.

వెంటనే దుర్గాప్రసాద్ పోలీసు స్టేషనుకు వెళ్ళిరిపోర్టు యిచ్చాడు. పోలీసులు సబ్ యిన్స్పెకరు, దుర్గాప్రసాద్ తిన్నగా రామం యింటికివచ్చారు. బాబు ఉన్నాడా అని అడిగారు.

ఏం కొంప మునిగిందోనని భయపడ్డాడు అప్పుడే స్కూలునుంచి వచ్చిన రామం.

ఎందుకు అని అడిగింది మంచంమీదుండే జానకి. జరిగిన సంగతి దుర్గాప్రసాద్ చెప్పాడు.

మాబాబు అట్లాంటి పనిచెయ్యడంది జానకి.

దుర్గాప్రసాద్ అడ్డమైన మాటలు అన్నాడు. చివరకు రామం దీనికంతకూ కారకుడని భార్య వైద్యంకోసం తమ్మునితో దొంగతనం చేయించాడని దుర్గాప్రసాద్ అన్నాడు. ఆశ్చర్యపోయాడు రామం. రామాన్ని పోలీసుస్టేషనుకు రమ్మన్నారు ఇన్స్పెక్టరుగారు. కారులో తీసుకువెళ్లారు. జానకి కన్నీరు కట్టడం లేదు. దగ్గు ఎడతెరపి లేకుండా వచ్చింది. ఆదగులో నెత్తురు కండలు కండలే పడి మంచం అంతా తడిసిపోయింది. నెత్తురులో మునిగి తేలుతోంది జానకి. స్పృహ తప్పింది.

బాబు డాక్టరుగారితో సంప్రతించకుండానే ఆపర్సులోని డబ్బుతో ఇంజెక్షన్లు టానిక్కులు కొనుక్కుని వదినకివ్వన్నీ చూపించి ధైర్యం చెప్పాలని యింటికి వచ్చాడు. వదిన్ని చూచి భయపడి యేడ్చేశాడు. స్పృహవచ్చిన జానకి బాబును చూచింది. మంచందగ్గర కూర్చున్న బాబు తలను రెండుచేతులతో పట్టుకు పైకెత్తింది. కళ్ళల్లోకి చూస్తూ పూడిపోతున్న సర్వంతో 'దొంగతనం చేశావా' అని అడిగింది.

మాట్లాడలేదు బాబు.

'నాకు వైద్యంచేయించడంకోసం...వాడి పర్సు...దొంగిలించి...చివరకి...దొంగ వని...పిం...చు...కు...న్నా...వా... బా...బూ...!' అంది. ఇక మాట్లాడలేక పోయింది.

దగ్గుతెర ముంచుకొచ్చింది. ఆ దగ్గుతెర తొలగేసరికి జానకి ప్రాణవాయువు అనంత వాయువులో లీనమైపోయింది.

'వదినా' అని బాబు తలని మంచం పట్టెకి కొట్టుకుని యేడుస్తున్నాడు. నన్ను వదలిపెట్టి వెళ్ళిపోయావా' అని అరుస్తున్నాడు. జుట్టు పీక్కుంటున్నాడు, 'ఈ మందులు యేంజేసుకోను వదినా!' అని ఆ తెచ్చిన టానిక్కులు మంచంపట్టెని పెట్టి పగలగొడుతున్నాడు. ఇంజెక్షన్లు గోడకి పెట్టి కొట్టి పగలగొడుతున్నాడు. తనతల గోడను పెట్టి కొట్టుకుంటూ 'వదినా' వదినా! అని విధిఏరామం లేకుండా అరుస్తున్నాడు.

ఇంతలో రాజు మాస్టారు 'రామం! నీ ప్రావిడెంటుఫండులోను తాలూకు రెండు వందలకి చెక్కు పంపారోయి బోర్డువారు' అంటూ వచ్చారు.

నిర్ఘాంతపోయాడు బాబు.

'రెండు వందలకి చెక్కా, పాపం పంపించారా? పోనీలెండి. మా వదిన అంత్యక్రియలకేనా వచ్చింది. వాళ్ళ ధర్మమా అంటూ యిప్పటికేనా పంపారు' అన్నాడు బాబు యేడుస్తూ.

జరిగిన సంగతంతా తెలిసికొని రెండు వేడి కన్నీటి బిందువులు రాల్చారు రాజు మాస్టారు. వణుకుతున్న స్వరంతో 'ఎందుకూ కొరగాని ఉద్యోగం' అన్నారు. మాటలు బాబు రోదన ధ్వనిలో లీనమై పోయి రోదసీకుహరమంతా నిండి నలుదెసలా వ్యాపించి దయార్ద్రహృదయుల చెవుల్లో ప్రవేశించి హృదయాన్ని స్పందింపచేశాయి. పాషాణ హృదయుల చెవుల్లో ప్రవేశించి హృదయాన్ని మరింత ఘనీభవింప జేశాయి.

★

Printed and Published for Nageswari Pat Estates (Private) Ltd., by S. Radhakrishna at
The Andhra Patrika Press, 6 & 7, Thambu Chetty Street, Madras-1. Editor S. Sambhu Prasad